

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně: **Detrans s.r.o.**, IČO: 45902186
se sídlem Jelenia 1, Bratislava, Slovenská republika
zastoupená JUDr. Janem Burešem, Ph. D., advokátem
se sídlem Václavské náměstí 807/64, Praha 1 – Nové Město

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2023, č. j. 38638/23/5100-41453-713335,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Finanční úřad pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“) rozhodnutím ze dne 13. 1. 2023, č. j. 130149/23/2001-80541-108870, stanovil dle § 182 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, výši hotových výdajů vzniklých při provádění exekuce (konkrétně za

hangárování vrtulníku CABRI G2, rejstříkové značky OK-WRW a výrobního čísla 1251, za období první kvartál roku 2023) ve výši 18 150 Kč. Exekuce byla prováděna na základě žádosti o vymáhání daňových pohledávek od dožadujícího orgánu Slovenské republiky (ref. Č. SK_e746702022d) na daňové nedoplatky ve výši 698 671,44 Kč vydaného na základě předběžného opatření. Žalovaný v záhlaví uvedeném rozhodnutí (nyní napadené žalobou) zamítl odvolání žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí správce daně potvrdil.

2. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že oprávněnost či neoprávněnost exekuce se odvozuje z důvodů pro zastavení exekuce dle § 181 odst. 1 písm. a), e) daňového řádu, popř. z důvodů, pro které bylo vyhověno námitce dle § 159 daňového řádu. Ve věci žalobkyně nedošlo k zastavení exekuce z těchto důvodů a exekuce nebyla zrušena. Pro nařízení exekuce byly splněny všechny zákonné podmínky a nezaniklo ani právo vymáhat nedoplatek. K vymáhání pohledávky správce daně přistoupil na základě pověření Generálního finančního ředitelství, jehož podkladem byla mezinárodní žádost o vymáhání pohledávek ve výši 698.671,44 Kč, ref. Č. SK_e746702022d, od dožadujícího orgánu Slovenské republiky. Žalobkyně nerozporovala zákonnost předběžného opatření ani existenci, výši a vykonatelnost daňových nedoplatků. Správní akt je přitom zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy jej příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí za nezákonný a zruší jej.
3. K námitce nesprávného doručování exekučního příkazu na Slovensku žalovaný uvedl, že část písemností včetně exekučního příkazu obdržela žalobkyně nejpozději dne 9. 11. 2022 do datové schránky zástupce žalobkyně a dále dne 24. 11. 2022 zástupce nahlížel do správního spisu. Nejpozději tohoto dne se tak žalobkyně seznámila s kompletním daňovým spisem. Prvostupňové rozhodnutí správce daně o stanovení výše hotových výdajů vzniklých při provádění exekuce bylo žalobkyni prostřednictvím zástupce doručeno 13. 1. 2023. Hotové výdaje přitom vznikly za první kvartál roku 2023.
4. Nezákonost postupu správce daně pro absenci souhlasu se zpeněžováním předmětu zajištění žalovaný neshledal. Správce daně dne 28. 2. 2022 požádal Krajské státní zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, o uvolnění zajištěných movitých věcí k vymožení neuhrazené daňové pohledávky v celkové výši 698 671,44 Kč. Tato částka odpovídá pohledávce, o jejíž vymáhání požádala slovenská daňová správa v rámci mezinárodního dožádání. Souhlas byl správci daně dne 4. 3. 2022 udělen a nařízení daňové exekuce prodejem movité věci tak proběhlo řádně.
5. Správce daně vydal dne 26. 9. 2023 nový exekuční příkaz č. j. 7701236/23/2001-50541-051251, kterým nařídil exekuci prodejem movitých věcí k vymožení nedoplatku ve výši 1 630 216,89 Kč, úroku z prodlení a exekučních nákladů, a následně byl proveden soupis movitých věcí. Správce daně přistoupil k zastavení exekuce vedené na základě předchozího exekučního příkazu z důvodu odpadnutí důvodu, pro který byla nařízena, jelikož dne 15. 9. 2023 obdržel sdělení dožadujícího orgánu Slovenské republiky o zpětvzetí žádosti. Důvodem tohoto zpětvzetí byla ztráta účinnosti předběžného opatření. Exekuce tak nebyla zrušena pro neoprávněnost, jak namítala žalobkyně.
6. Žalovaný dále uvedl, že v době zahájení exekuce byla jako vlastník v leteckém rejstříku zapsána žalobkyně. Letecký rejstřík stojí na principu materiální publicity a s ohledem na to, že správce daně před nařízením daňové exekuce ověřil u Úřadu pro civilní letectví, že vlastníkem vrtulníku je žalobkyně, neměl správce daně pochybnosti o tom, že daňová exekuce postihuje právě její majetek.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

7. K námitce nepřiměřené výše nákladů žalovaný uvedl, že o výběru podaných nabídek za uskladnění vrtulníku sepsal správce daně úřední záznam ze dne 11. 3. 2022, č. j. 1872048/22/2001-80541-110699. Společnost Blue Sky Service s. r. o. nabídla druhou nejnižší nabídku za hangárování (5 000 Kč za měsíc). Nižší nabídka od společnosti LOM PRAHA s.p. (za 4 500 Kč měsíčně) byla učiněna k hangárování v Praze, s čímž by se pojily další náklady na přesun vrtulníku z Brna. Společnost Lion Helicopters s. r. o. nabídla cenu cca 18 333 Kč za měsíc (220 000 Kč za rok). Žalobkyní nověji doložená nabídka společnosti LION Helicopters již nemůže mít na v minulosti učiněný postup správce daně žádný dopad.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

8. V první žalobní námitce žalobkyně namítala, že exekuce byla prováděna neoprávněně a nemohla jí tak být uložena povinnost náhrady nákladů s ní souvisejících. O nařízené exekuci ani probíhající dražbě vrtulníku nebyla po dlouhou dobu informována. Až do dne 9. 11. 2022 jí nebyly řádným způsobem doručeny žádné listiny a nebylo jí umožněno uplatnit svá práva v řízení. Tím bylo řízení zatíženo závažnými procesními vadami, které značným způsobem zasáhly do práv žalobkyně a dalších osob. Správce daně od počátku daňové exekuce rezignoval na řádné doručování písemností ve věci, nebral žádné ohledy na skutečnost, že žalobkyně je zahraniční právnickou osobou (stejně tak i její statutární orgán) a až do listopadu 2022 zasílal žalobkyni prostřednictvím provozovatele poštovních služeb toliko listinné zásilky bez řádného poučení. To se dělo opakovaně i poté, co se mu jako nedoručitelné vrátily. Skutečnost, že se žalobkyni nedaří doručovat správce daně nezohlednil. Bylo přitom jeho povinností využít i dalších možností doručování (např. jednateli žalobkyně, jehož adresa je bez sebemenších potíží zjistitelná). Žalobkyně byla od 12. 1. 2021 zastupována zmocněncem, o čemž byl přinejmenším slovenský správce daně informován. Lze důvodně předpokládat, že s tím musel být srozuměn i český správce daně. Správci daně doložila i kopie relevantních dokumentů, zejména plnou moc v minulosti udělenou žalobkyní zejména ve věci správy daní a daňovém řízení společnosti ROLICK consult, s.r.o. ze dne 12. 1. 2021 a oznámení Daňového úřadu Žilina o daňové kontrole ze dne 30. 1. 2021, adresované žalobkyni právě cestou zmocněnce. Dle žalobkyně byla exekuce vedena nezákonně od počátku. Byla-li by vedena řádně, byly-li jí řádně doručovány písemnosti a byla-li by řádně vyrozumívána o všech úkonech, náklady exekuce by vůbec nemusely vzniknout nebo by byly podstatně nižší. Správce daně od samého počátku nezachovával potřebnou míru pečlivosti, kterou bylo možno na něm požadovat. Porušení svých procesních povinností si mohl uvědomit, mohl mu i předejít. Ze strany správce daně šlo o neodpovědné vedení exekuce, která byla později zcela zastavena.
9. Druhou žalobní námitkou žalobkyně tvrdila, že byla exekuce vedena bez náležitého souhlasu orgánů činných v trestním řízení (OČTŘ). Souhlas byl přitom nezbytný, neboť vrtulník byl dříve zajištěn podle § 79a odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestní řád“), v rámci probíhajícího trestního řízení usnesením Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje ze dne 22. 11. 2021, č. j. KRPZ-38686-1304/TČ-2019-150081-LTR (usnesení o zajištění). S věcí, na kterou se vztahuje rozhodnutí o zajištění, lze v rámci výkonu rozhodnutí, veřejné dražby, exekuce nebo insolvenčního řízení nakládat jen po předchozím souhlasu předsedy senátu a v přípravném řízení státního zástupce. Správce daně přistupoval ke zpeněžování vrtulníku za účelem vymáhání podstatně větší pohledávky, než byl udělen souhlas ze strany OČTŘ (přípis Krajského státního zastupitelství v Brně – pobočka ve Zlíně ze dne 4. 3. 2022, č. j. 3 KZV 37/2021- 319, kde je udělen souhlas k vymáhání neuhrazené daňové pohledávky „až do celkové výše 698.671,44

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

Kč“). Správce daně tedy vědomě překračoval souhlas udělený OČTŘ a se zajištěnou věcí nakládal nezákonným způsobem. Svého pochybení si byl zřejmě vědom, žádal proto dodatečně státní zastupitelství o souhlas s tímto postupem.

10. Ve *třetí žalobní námitce* žalobkyně namítala, že daňová exekuce byla zcela zastavena rozhodnutím správce daně ze dne 12. 10. 2023, č. j. 7908895/23/2001-80541-051251, neboť dne 15. 9. 2023 obdržel sdělení dožadujícího orgánu Slovenské republiky o zpětvzetí žádosti z důvodu ztráty účinnosti předběžného opatření. Titulem vedeného exekučního řízení proti žalobkyni přitom bylo právě dožádání orgánu Slovenské republiky, a to na základě dvou předběžných opatření, která ale později pozbyla účinnosti. V důsledku toho pozbylo důvodnosti (legitimity) i exekuční řízení a bylo by bylo nespravedlivé, aby šly náklady exekuce k tíži žalobkyně. K tomu odkázala na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 11. 2020, č. j. 15 Af 7/2018-38.
11. Ve *čtvrté žalobní námitce* žalobkyně namítala, že jí nenáleží a v době vydání prvostupňového rozhodnutí ani nenáleželo vlastnické právo k vrtulníku. Vlastnické právo k vrtulníku náleží společnosti BARESJA TRT TECHNOLOGY s.r.o. (dříve BARESJA s.r.o.) na základě kupní smlouvy mezi touto společností a žalobkyní ze dne 3. 5. 2021 a předávacího protokolu ze dne 30. 10. 2021. V příslušném českém registru dosud nedošlo k administrativnímu přepisu vlastnictví k vrtulníku na kupujícího, vlastnické právo z hlediska hmotněprávního na nového vlastníka ale již přešlo. Společnost BARESJA TRT TECHNOLOGY s.r.o. v této souvislosti podala proti žalobkyni dne 18. 9. 2023 k Městskému soudu Bratislava III. žalobu o určení vlastnického práva k vrtulníku, věc je vedena od sp. zn. 70Cb/47/2023. Nadto se BARESJA TRT TECHNOLOGY s.r.o. vůči správci daně domáhá vyloučení vrtulníku z exekuce.
12. V *páté žalobní námitce* žalobkyně tvrdila nepřiměřenost exekučních nákladů s tím, že již v odvolání namítala, že správce daně neučinil součástí spisu podklad obsahující objektivizovaná zjištění ceny za službu, jejíž úhradu žalobkyni ukládal. Žalovaný zaslal zmocněnci žalobkyně dokument nazvaný úřední záznam, který měl vzniknout dne 11. 3. 2022 (č. j. 1872048/22/2001-80541-110699). Z tohoto úředního záznamu si nelze vytvořit komplexní přehled o cenách za služby spojené se skladováním vrtulníku (jaké by byly náklady na přelet do LOM PRAHA s.p., který nabízel nejlevnější uskladnění, přičemž Praha je blíže Hradci Králové pro provádění servisních a konzervačních úkonů ze strany Lion Helicopters s.r.o.). Úřední záznam odkazuje na řadu dalších úředních záznamů, které žalobkyni nebyly zpřístupněny, a je nepřezkoumatelný stejně jako je nepřezkoumatelné (z části) žalobou napadené rozhodnutí. Podle komunikace mezi jednatelem společnosti BARESJA TRT TECHNOLOGY s.r.o. a jednatelem společnosti LION Helicopters s.r.o. byla tato společnost schopna zajistit hangárování vrtulníku za cenu 3.000 Kč/měsíčně + DPH (tedy 3/5 ceny hrazené správcem daně) a nezbytné úkony proti jeho znehodnocení nebo poškození. Žalobkyně tuto korespondenci předložila správci daně a odkazovala na ni i v rámci svých odvolání. Citace žalovaného z úředního záznamu o tom, že správce daně oslovil též společnost LION Helicopters s.r.o. a nepochopitelné rozdíly ve výši nabízené ceny za hangárování vrtulníku od téže společnosti vyvolalo v žalobkyni pochyby o správnosti úředního záznamu. Není zřejmé, jakým způsobem byla ze strany správce daně cena za hangárování zjišťována, jaké parametry byly při poptávání zadány ani jak probíhala komunikace. Je jen těžko uvěřitelné, že by správce daně obdržel o cca 1,5 roku dříve nabídku více než 6x dražší. Žalovaný se s touto námitkou nevypořádal, pouze zopakoval argumentaci opírající se o úřední záznam.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

13. **Žalovaný** k první žalobní námitce uvedl, že před zahájením exekuce zkontroloval, zda exekuční titul splňuje podmínky formální a materiální vykonatelnosti a zda neuběhla lhůta pro placení daně. Přestože byl exekuční příkaz doručen do datové schránky až 9. 11. 2022, nelze mít za to, že exekuce byla vedena neoprávněně a že v ní bylo pokračováno bezdůvodně. Hotové výdaje za provádění exekuce vznikly za první kvartál roku 2023, tedy poté, co byl exekuční příkaz doručen zástupci žalobkyně.
14. K druhé žalobní námitce žalovaný zopakoval, že dne 28. 2. 2022 požádal Krajské státní zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, o uvolnění zajištěných movitých věcí k vymožení neuhrazené daňové pohledávky v celkové výši 698 671,44 Kč, přičemž tato částka odpovídala pohledávce, o jejíž vymáhání požádala slovenská daňová správa v rámci mezinárodního dožádání. Souhlas byl správci daně dne 4. 3. 2022 udělen a nařízení daňové exekuce prodejem movité věci tak proběhlo řádně.
15. K třetímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že přistoupil k zastavení exekuce vedené na základě exekučního příkazu z důvodu, že dne 15. 9. 2023 obdržel sdělení dožadujícího orgánu Slovenské republiky o zpětvzetí žádosti o mezinárodní pomoc při vymáhání pohledávky. Důvodem tohoto zpětvzetí bylo pozbytí účinnosti předběžného opatření. Daňová exekuce tak byla zastavena rozhodnutím správce daně o zastavení daňové exekuce podle § 181 odst. 2 písm. b) daňového řádu, neboť odpadl důvod, pro který byla nařízena. Žalovaný má za to, že tato situace je však odlišná od případu posuzovaného Krajským soudem v Ústí nad Labem v žalobkyní odkazovaném rozsudku, kde se jednalo o neoprávněné vedení exekuce. Krajský soud rozhodl o nutnosti považovat exekuční řízení vedené k vymožení nedoplatku pokuty uložené následně zrušeným blokem za neoprávněné ve smyslu § 182 odst. 1 daňového řádu z důvodu nutnosti přihlídnout k principům ovládajícím ukládání trestů ve správním trestání. V nyní řešené věci však bylo důvodem pro vydání exekučního příkazu vymáhání daňových nedoplatků, které na rozdíl od pokuty uložené v blokovém řízení nemají povahu sankce.
16. Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný odkázal na § 5b odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, dle něž převod vlastnictví k letadlu zapsanému do leteckého rejstříku nabývá účinnosti dnem zápisu do leteckého rejstříku. Žalovaný v rejstříku ověřil, komu náleží vlastnické právo k vrtulníku, přičemž dne 21. 1. 2022 obdržel od Úřadu pro civilní letectví sdělení, že vlastníkem vrtulníku je od 3. 3. 2021 žalobkyně. Skutečnost, že žalobkyně s jinou společností uzavřela dne 3. 5. 2021 kupní smlouvu, není pro určení vlastnického práva k předmětnému vrtulníku relevantní. Ani probíhající soudní řízení o určení vlastnictví k vrtulníku na tom nemůže nic změnit. Orgány finanční správy jsou vázány určitými lhůtami, ve kterých musí učinit rozhodnutí ve věci samé. S vydáním rozhodnutí tak nelze vyčkávat do doby, než příslušný orgán rozhodne o určení vlastnictví k věci. Vzhledem k tomu, že v leteckém rejstříku byla jako vlastník v době zahájení exekučního řízení uvedena žalobkyně a do dnešního dne neprokázala, že není, příp. v době vydání exekučního příkazu nebyla, vlastníkem předmětného vrtulníku, považuje žalovaný uvedenou námitku za bezpředmětnou.
17. K pátému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že správce daně zvolil pro hangárování vrtulníku společnost Blue Sky Service s.r.o., která nabídla druhou nejnížší cenu, a to v částce 5 000 Kč za měsíc. Nejnížší nabídku učinila pouze společnost LOM PRAHA s.p. v částce 4 500 Kč měsíčně. Žalovaný si je vědom povinnosti správce daně postupovat v daňovém řízení hospodárně, nicméně správce daně se nemůže při výběru poskytovatele služby řídit pouze nejnížší nabízenou cenou, a vybral nabídku nejvhodnější s přihlídnutím k okolnostem

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

daného případu. Vzal v úvahu i např. nutnost zajištění kvalifikovaného pilota k přeletu, vyřízení povolení k přeletu, či pojištění. Zvolil tak společnost, jejíž hangár se nachází na stejném letišti, na kterém byl do té doby daný vrtulník uskladněn Policií ČR. Nebylo tak třeba započítat náklady spojené s přeletem vrtulníku. Je zjevné, že úspora 500 Kč měsíčně v případě výběru nabídky s nejnižší cenou nepokryly náklady vzniklé s přeletem vrtulníku na jiné letiště. Snaha o přesné vyčíslení těchto nákladů by nebyla účelná. Žalovaný doplnil, že oslovil i v žalobě zmíněnou společnost LION Helicopters s.r.o., která ovšem nabídla uskladnění vrtulníku za cenu výrazně vyšší od cen nabízených ostatními společnostmi. I v případě, kdy by žalovaný v době rozhodování o volbě společnosti měl k dispozici nabídku předestřenou žalobkyní, stále by bylo nutné zvážit zvýšené administrativní, časové, ale především i finanční náklady spojené s přeletem na jiné letiště.

III. Posouzení žaloby

18. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobkyně i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Žalobkyně sice navrhla provedení důkazů, avšak to samo o sobě neznamená nesouhlas s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Žalobkyní navrhované důkazní prostředky (prvostupňové rozhodnutí, odvolání, žalobou napadené rozhodnutí) jsou součástí předloženého správního spisu. Tím se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
19. Na úvod právě rozhodující senát poznamenává, že otázky, které se dotýkají posuzované věci, byly v nedávné době řešeny ve skutkově obdobné věci, mezi týmiž účastníky řízení, projednávané u městského soudu pod sp. zn. 9 Af 9/2024 a sp. zn. 6 Af 13/2024. Devátý senát městského soudu přitom v rozsudku ze dne 30. 1. 2025, č. j. 9 Af 9/2024-41, vysvětlil důvody, pro které shledal nedůvodnými námitky žalobkyně poukazující na nezákonnost napadeného rozhodnutí a postupu žalovaného při stanovení náhrady hotových výdajů, které vznikly správci daně při provádění daňové exekuce. S těmito závěry souhlasil i následně šestý senát městského soudu v rozsudku ze dne 27. 2. 2025, č. j. 6 Af 13/2024-33. Pátý senát se se závěry vyslovenými v těchto rozsudcích ztotožňuje a neshledává důvod se od nich odchýlit. V dalším posouzení tak z těchto rozsudků bude vycházet.
20. *První žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že není povinna hradit exekuční náklady, neboť daňová exekuce byla vedena neoprávněně z důvodu nesprávného doručování. V průběhu daňového řízení jí nebylo řádně doručováno až do dne 9. 11. 2022.
21. K tomu soud poukazuje na § 182 odst. 1 daňového řádu, dle kterého *exekuční náklady je povinen hradit dlužník, pokud daňová exekuce nebyla provedena neoprávněně.*
22. Dle § 45 odst. 1 daňového řádu *právnícké osobě se doručuje na adresu jejího sídla. Zabraněná právnícké osobě se doručuje na adresu sídla pobočky nebo jiné organizační složky jejího obchodního závodu zřízené v České republice, týká-li se písemnosti činnosti této pobočky nebo jiné organizační složky.* Dle odst. 2 téhož ustanovení *pokud právnícká osoba požádá správce daně o*

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

doručování na jinou adresu v České republice, doručuje se písemnost na tuto adresu, pokud je právnická osoba na této adrese skutečně umístěna. Dle odst. 3 téhož ustanovení je-li adresátem právnická osoba, je oprávněna písemnost převzít osoba oprávněná jednat jménem této právnické osoby. Písemnost, která není určena do vlastních rukou, se může doručit kterémukoliv zaměstnanci právnické osoby nebo jiné vhodné fyzické osobě, která se v místě doručení nebo jeho blízkém okolí zdržuje, pokud souhlasí s tím, že odevzdá písemnost adresátovi. Dle odst. 4 téhož ustanovení nebyla-li na adrese pro doručování písemnosti do vlastních rukou nebo jiné písemnosti, jejíž převzetí má být rovněž potvrzeno, zastížená osoba oprávněná převzít písemnost podle odstavce 3, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Písemnost, která nebyla vyzvednuta ve stanovené lhůtě, může správce daně doručit na adresu místa pobytu fyzické osoby oprávněné jednat jménem této právnické osoby podle § 24 odst. 2, pokud je mu adresa jejího místa pobytu známa.

23. Pokud jde o obecnou námitku oprávněnosti exekuce, dle odborné literatury „*oprávněnost či neoprávněnost vymáhání se odvozuje z důvodů pro zastavení daňové exekuce [...], popř. z důvodů, pro které bylo vyhověno námitce dle § 159. [...] Podle daňového řádu půjde zejména o důvody stanovené pod § 181 písmeny a) a v určitých případech e). Odborná literatura se k věci staví tak, že je třeba posuzovat tzv. procesní zavinení oprávněného. To nastává v tom případě, kdy by správce daně v exekučním řízení nezachoval takovou míru pečlivosti, kterou by bylo možno na něm požadovat, jestliže si mohl uvědomit toto porušení své procesní povinnosti a jestli tomu mohl předejít, zda v exekučním řízení pokračoval bezdůvodně, jinými slovy zda z jeho strany šlo o neodpovědné vedení exekuce“ (cit. KOSTOLANSKÁ, Eva, ROZEHNAL, Tomáš. § 182 [Druhy exekučních nákladů]. In: LICHNOVSKÝ, Ondřej, ONDRÝSEK, Roman a kol. Daňový řád. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2024, s. 854–855.)*
24. K námitce stran doručování soud uvádí, že správce daně zachovával potřebnou míru pečlivosti. Splnil povinnost § 45 odst. 1 daňového řádu a doručoval žalobkyni jako právnické osobě na adresu sídla. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobkyni byly písemnosti správcem daně doručovány na adresu Jelenia 1, Bratislava, Slovenská republika, a to prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (o adrese sídla žalobkyně není mezi stranami sporu, žalobkyně uvedla stejné sídlo v žalobě). Správce daně tak doručoval v souladu s § 45 odst. 1 daňového řádu.
25. Z § 45 daňového řádu nelze dovodit povinnost správce daně doručovat písemnosti osobě odlišné od daňového subjektu. Jde-li o § 45 odst. 4 věty druhé daňového řádu, podle níž správní orgány mohou nevyzvednutou písemnost doručit fyzické osobě oprávněné jednat jménem této právnické osoby podle § 24 odst. 2 daňového řádu, dle dosavadní judikatury správních soudů není podle dispozice citované právní normy povinností správních orgánů takto doručovat: „*Jde tedy pouze o následné doručování informativního charakteru bez právních účinků, neboť zákonodárce by nemohl připustit, aby právní účinky spojené s doručením písemnosti byly závislé na úvaze správního orgánu, zda k doručení přistoupí nebo nikoli.*“ (cit. usnesení městského soudu ze dne 11. 2. 2020, č. j. 10 Af 15/2019-84, bod [41]). Správce daně nepochybil, doručoval-li v průběhu exekučního řízení na adresu sídla žalobkyně, a nikoli na adresu jejího jednatele. Nelze přitom pominout, že důvodem, proč nebyla žalobkyně až do 9. 11. 2022 informována, bylo zjevně to, že si nepřebírala poštu na adrese svého sídla (srov. rozsudek městského soudu ze dne 21. 8. 2024, č. j. 8 Af 3/2024-48, bod [48], ve věci téže žalobkyně).
26. Důvodná není ani námitka, že měl správce daně doručovat společnosti ROLICK consult, s.r.o. V nyní projednávané věci je nutno vzít v úvahu specifika plynoucí ze skutečnosti, že

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

správce daně postupoval na základě žádosti o vymáhání daňových pohledávek, tedy v režimu mezinárodní pomoci s vymáháním finančních pohledávek ve smyslu směrnice 2010/24/EU a zákona č. 471/2011 Sb., o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek (dále jen „zákon o mezinárodní pomoci“). Byť se dle § 2 zákona o mezinárodní pomoci postupuje dle daňového řádu, soud podotýká že dožadované orgány nejsou dle ustálené judikatury oprávněny žádosti dožadujících orgánů jiného členského státu EU jakkoliv posuzovat a odmítnout vyjma důvodů taxativně stanovených (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2021, č.j. 8 Afs 355/2019-34, bod [11], viz níže). Správce daně tedy zásadně vychází z obsahu žádosti a nezkoumá, zda daňový subjekt neuplatnil plnou moc před správními orgány v cizině. Ze žádosti o vymáhání daňových pohledávek, jež je součástí správního spisu, vyplývá, že dožadující orgán neuvedl informace o zástupci žalobkyně.

27. Je toliko právem a povinností daňového subjektu, aby v řízení dle daňového řádu prokázal, že je zastoupen. Jak plyne z § 27 odst. 2 daňového řádu, plná moc je vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně. S ohledem na výše uvedená specifika se nemůže žalobkyně dovolávat ani § 27 odst. 3 daňového řádu (podle něž je plná moc účinná i vůči správci daně, který provádí úkony na základě dožádání). Správce daně nebyl povinen nad rámec obsahu žádosti o vymáhání daňových pohledávek z moci úřední šetřit, zda byla žalobkyně v řízení před orgány cizího státu zastoupena. Doručoval-li správce daně ve správním řízení za této situace na adresu žalobkyně dle § 45 daňového řádu, postupoval v souladu se zákonem.
28. Ani případné pochybení zahraničního dožadujícího orgánu, spočívající v neposkytnutí informace o existenci procesního zastoupení v řízení vedeném v cizině, by však s ohledem na výše citovanou právní úpravu nemělo za následek nezákonnost postupu správce daně v České republice.
29. Žalobkyně v podané žalobě nespornuje, že by jí dne 9. 11. 2022 nebyly doručeny rozhodné písemnosti. Z protokolu o nahlížení ze dne 24. 11. 2022, č. j. 8907129/22/2001-80541-209045 (ve správním spise založený na CD), pak vyplývá, že se žalobkyně prostřednictvím svého zástupce seznámila s obsahem správního spisu. Nedostatky v doručování tak byly nejpozději ke dni 24. 11. 2022 zhojeny. Z výše uvedeného plyne, že v průběhu daňové exekuce nenastaly takové procesní vady, které by vedly k nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
30. Podstatou *druhé žalobní námítky* je tvrzení, že správce daně přistupoval ke zpeněžení zajištěné movité věci (virtulníku) za účelem vymáhání podstatně větší pohledávky, než byl udělen souhlas ze strany orgánů činných v trestním řízení.
31. Podle § 79e odst. 2 trestního řádu *s věcí, na kterou se vztahuje rozhodnutí o zajištění, lze v rámci výkonu rozhodnutí, veřejné dražby, exekuce nebo insolvenčního řízení nakládat jen po předchozím souhlasu předsedy senátu a v přípravném řízení státního zástupce. Na úhradu pohledávek, které jsou předmětem výkonu rozhodnutí, veřejné dražby, exekuce nebo insolvenčního řízení, se přednostně použije věc nedotčená rozhodnutím o zajištění.*
32. Ze žádosti o vymáhání daňových pohledávek soud zjistil, že se dožadující orgán domáhal vymožení pohledávky v celkové výši 698 671,44 Kč. Z usnesení Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočky ve Zlíně, ze dne 4. 3. 2022, č. j. 3 KZV 37/2021-319, soud zjistil, že byl správci daně k jeho žádosti udělen souhlas „*byl zajištěný majetek – virtulník registrace OK-WRW [...] využit k vymáhání neubrazené daňové pohledávky, a to až do celkové výše 698.671,44 Kč*“. Z exekučního příkazu na prodej movitých věcí ze dne 10. 3. 2022, č. j.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

1841479/22/2001-80541-110699, plyne, že správce daně nařídil daňovou exekuci prodejem movitých věcí k vymožení nedoplatku ve výši 698 671,44 Kč, a dále příslušného úroku z prodlení ke dni 9. 3. 2022. Z rozhodnutí o výši hotových výdajů přitom vyplývá, že těmito rozhodnutími byly stanoveny k náhradě hotové výdaje, které vznikly správci daně právě při provádění daňové exekuce nařízené exekučním příkazem č. j. 1841479/22/2001-80541-110699.

33. Z výše uvedených dokumentů obsažených ve správním spise je tak zřejmé, že správce nakládal s vrtulníkem po předchozím souhlasu státního zástupce dle § 79e odst. 2 trestního řádu. Exekuční příkaz byl vydán dne 10. 3. 2022, tedy až poté, co byl dne 4. 3. 2022 vydán souhlas orgánů činných v trestním řízení. Na tomto závěru ničeho nemění ani skutečnost, že správce daně nařídil v rámci předmětného exekučního příkazu také vymožení příslušejícího úroku z prodlení a exekučních nákladů. Jelikož byl vydán řádný souhlas k využití vrtulníku za účelem uspokojení jistiny, nemohlo zahrnutí příslušenství do exekučního příkazu vést k nezákonnosti při nakládání s vrtulníkem. Otázka, zda by v takovém případě mohl správce daně ihned využít získané peněžní prostředky z výtěžku takové daňové exekuce k uspokojení předmětného příslušenství, přitom není předmětem nyní probíhajícího řízení před soudem, neboť nemá na zákonnost rozhodnutí o nákladech této daňové exekuce vliv.
34. Podstatou *třetí žalobní námitky* je tvrzení o neoprávněnosti požadavku na hrazení nákladů exekuce z toho důvodu, že daňová exekuce nařízená exekučním příkazem č. j. 841479/22/2001-80541-110699 byla zcela zastavena rozhodnutím o zastavení daňové exekuce ze dne 12. 10. 2023, č. j. 7908895/20/2001-80541-051251.
35. Jak vyplývá z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 355/2019 „*v režimu mezinárodní pomoci s vymáháním finančních pohledávek ve smyslu směrnice 2010/24/EU a zákona o mezinárodní pomoci nejsou české dožádané orgány oprávněny žádosti dožadujících orgánů jiného členského státu EU (anebo i jiného státu podle zákona o mezinárodní pomoci) jakkoliv posuzovat a odmítnout vyjma důvodů taxativně stanovených. Stejně tak dožádaným orgánům nepřísluší jakkoliv posuzovat zákonnost či správnost žádosti dožadujícího orgánu cizího státu, resp. pohledávky, k jejímuž vymožení je taková žádost podána. Právní úprava mezinárodní pomoci tedy neumožňuje přezkoumávat právní důvody, na nichž se zakládá jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky v dožádaném státu, který je titulem pro její vymáhání (a je součástí žádosti dožadujícího orgánu). [...] Tento systém je založen na zjednodušení a zefektivnění vymáhání pohledávek vzniklých v některém členském státě EU, pokud je jejich vymožení možné ve státě jiném. Vyjma vyjmenovaných důvodů (viz čl. 18 směrnice 2010/24/EU) tak orgány v dožádaném státě z žádosti o vymožení pohledávky bez dalšího vychází a postupem podle svých procesních právních předpisů ji namísto dožadujícího státu vymáhají“.*
36. Aplikováno na posuzovanou věc, správce daně nebyl oprávněn přezkoumávat zákonnost či správnost žádosti o vymáhání daňových pohledávek, resp. pohledávky, k jejímuž vymožení byla tato žádost podána, vyjma důvodů vyplývajících ze zákona o mezinárodní pomoci, resp. směrnice 2010/24/EU (žalobkyně naplnění žádného z těchto důvodů nenamítala). Správce daně tedy správně postupoval na základě žádosti o vymáhání daňových pohledávek a činil úkony potřebné k vymáhání pohledávky. Souladný se zákonem byl i postup správce daně, který po zpětvzetí žádosti o vymáhání daňových pohledávek dožadujícím orgánem řízení dle § 181 odst. 2 písm. b) daňového řádu zastavil. Důvodem tohoto zpětvzetí byla ztráta účinnosti předběžného opatření z důvodu vyměření daně na základě rozhodnutí. K pozbytí účinnosti předběžného opatření tak nedošlo z důvodu nezákonnosti tohoto opatření, ale

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

naopak z toho důvodu, že daň byla vyměřena. Slovenský správce daně i uvedl, že podá novou žádost o vymáhání daňových pohledávek. Postup správce daně tak nenaplnil znaky neoprávněného provedení daňové exekuce ve smyslu § 182 daňového řádu.

37. Žalovaný správně poukázal na nepřiléhavost rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 15 Af 7/2018 pro odlišný skutkový stav. Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodoval za situace, kdy byl v rámci obnoveného řízení zrušen blok na místě nezaplacenou pokutu, a v bodě [17] uvedl, že *„pokuta uložená v blokovém řízení je sankcí a je na ni nutno nablížit jako na správní trestání. S přihlédnutím k principům ovládajícím v obecné rovině ukládání trestů je nutné dospět k závěru, že zrušení pokutového bloku v rámci obnoveného řízení musí mít právní účinky ex tunc a na osobu, které byla původně blokem uložena pokuta, je nutno po právní moci rozhodnutí o zrušení bloku v rámci obnoveného řízení hledět, jako by nikdy trestána nebyla.“* Tak tomu však v nyní projednávané věci nebylo, neboť ta se týkala vymáhání daňových nedoplatků na žádost v režimu mezinárodní pomoci (tedy nikoli v řízení sankčního charakteru). V nyní posuzované věci se neuplatí právní fikce, že žádost o vymáhání daňových pohledávek nikdy nebyla podána. Žalovaný tyto skutečnosti vyhodnotil věcně správně a v souladu se zákonem.
38. Ve čtvrté žalobní námitce žalobkyně namítala, že jí nenáleží, a ani v době vydání prvostupňového rozhodnutí nenáleželo, vlastnické právo k vrtulníku. Zdejšímu soudu je z jeho činnosti známo, že žalobkyně uplatnila obdobnou žalobní námitku v řízení před jedenáctým senátem městského soudu, který se s touto námitkou zevrubně vypořádal v rozsudku ze dne 18. 7. 2024, č. j. 11 Af 7/2024-35, body [41] až [47]. Pátý senát neshledal důvodu se od závěrů jedenáctého senátu odchýlit a pro stručnost se na tyto části v podrobnostech odkazuje.
39. Dle § 5b odst. 1 zákona o civilním letectví věty druhé *převod vlastnictví a zástavního práva k letadlu zapsanému do leteckého rejstříku nabývá účinnosti dnem zápisu do leteckého rejstříku.*
40. Závaznost údajů v leteckém rejstříku pro třetí osoby je v souladu s veřejným pořádkem. Jak přílehavě uvedl jedenáctý senát městského soudu v citovaném rozsudku sp. zn. 11 Af 7/2024 *„letecký rejstřík je veřejný rejstřík, který je ovládán principem formální i materiální publicity. To znamená, že každý má právo do tohoto seznamu nablížit a současně je chráněna dobrá víra v to, že v rejstříku uvedené informace jsou pravdivé. Je zcela nepochybně z hospodářských i společenských důvodů ve veřejném zájmu státu, aby údaje zapsané ve veřejném rejstříku byly uvedeny v souladu se skutečným stavem. Použití uvedeného ustanovení je tedy nezbytné i v situaci, kdy si strany zvolily ve smlouvě jiné rozhodné právo. V opačném případě by byl letecký rejstřík pouze relativně bezvýznamnou evidencí letadel, neboť by nebylo zajištěno, že se nablížející osoby mohou spolehnout na pravdivost a správnost v něm uvedených informací.“*
41. Z výše citované právní úpravy jednoznačně plyne, že převod vlastnictví k letadlu zapsanému do leteckého rejstříku nabývá účinnosti dnem zápisu do leteckého rejstříku. Letecký rejstřík stojí na principu materiální publicity a zápis změny vlastníka letadla do leteckého rejstříku je svojí povahou konstitutivní. K převodu vlastnického práva k vrtulníku na společnost BARESJA TRT TECHNOLOGY tedy nemohlo dojít pouze na základě kupní smlouvy a předávacího protokolu, nýbrž až dnem nabytí účinnosti zápisu do rejstříku.
42. Obdobně není důvodná námitka stran probíhajícího sporu o vlastnictví k vrtulníku před slovenskými soudy. Žádná ze stran sporu neuváděla žádné skutečnosti, z nichž by plynulo, že v době vydání napadeného rozhodnutí bylo slovenským soudem rozhodnuto ve věci samé. Správce daně i žalovaný tedy zcela oprávněně vycházeli z údajů uvedeného v leteckém

rejstříku, že vlastníkem vrtulníku byla žalobkyně. Neměli přitom jediného důvodu vyčkávat na rozhodnutí civilních soudů ve Slovenské republice. Vzájemná práva a povinnosti mezi žalobkyní a společností BARESJA TRT TECHNOLOGY nebyla pro daňové orgány, jež oprávněně vyšly z informací obsažených v leteckém rejstříku, rozhodná.

43. V *páté žalobní námitce* žalobkyně brojila proti výši nákladů exekuce, přičemž argumentovala, že skladování vrtulníku mohlo být zajištěno s nižšími náklady.
44. Z úředního záznamu ze dne 11. 3. 2022, č. j. 1872048/22/2001-80541-110699 soud zjistil, že správce daně oslovil společnosti Lion Helicopters, s.r.o. (cena 220 000 Kč/rok), BLUE SKY SERVICE, s.r.o. (cena 5000 Kč/měsíc), LOM Praha s.p. (cena 4500 Kč/měsíc), Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (nedisponoval požadovanou kapacitou), Aeroklub Brno – Slatina (10000 Kč/měsíc) a DSA, a.s. (10000 Kč/měsíc).
45. Zásadu hospodárnosti zakotvuje § 7 odst. 2 daňového řádu, podle jehož věty první správce daně postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady. Jak vyplývá z odborné literatury, „*užitím pojmu ‚nikomu‘ je vyjádřen požadavek účelných a hospodárných postupů tak, aby náklady nevznikaly zbytečně jak správci daně (potažmo státnímu rozpočtu, z něhož je jeho činnost financována), tak i komukoliv jinému. Postup správce daně však nesmí být na újmu osobám zúčastněným na správě daní tak, aby byly omezeny na svých právech (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 10. 1998, sp. zn. 7 A 157/1995). [...] Hospodárný postup správce daně bude zpravidla i naplněním zásady zdrženlivosti a přiměřenosti (srov. § 5 odst. 3), podle níž má správce daně šetřit práva a právem chráněné zájmy osob zúčastněných na správě daní v souladu s právními předpisy a používat při vyžadování plnění jejich povinností jen takové prostředky, které je co nejméně zatěžují a ještě umožňují dosáhnout cíle správy daní.*“ (cit. BAXA, Josef. § 7 (Rychlost a hospodárnost). In: BAXA, Josef, Ondřej DRÁB, Lenka KANIOVÁ, Petr LAVICKÝ, Alena SCHILLEROVÁ, Karel ŠIMEK a Marie ŽIŠKOVÁ. *Daňový řád: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-1-23]. ASPI_ID KO280_2009CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.) Zároveň nelze pominout, že „*zásada hospodárnosti se nevyhne konfliktu s jinými zásadami a právy osob zúčastněných na správě daní. Z tohoto důvodu bude nezbytné mezi dotčenými zájmy poměřovat a zohlednit princip proporcionality.*“ (cit. ONDRÝSEK, Roman. § 7 [Minimalizace průtahů a nákladů]. In: LICHNOVSKÝ, Ondřej, ONDRÝSEK, Roman a kol. *Daňový řád*. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2024, s. 47.)
46. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 5. 8. 2019, č. j. 1 Afs 75/2019-34, uvedl, že „*z daňového řádu správci daně nevyplývá povinnost zajistit služby související s prováděním daňové exekuce na základě výběrového řízení, ani stanovit výši hotových výdajů tak, aby odpovídaly nejnižší možné ceně (jak namítá žalobce). Pro konstatování přiměřenosti nákladů je ovšem třeba, aby součástí spisu byl podklad obsahující objektivizovaná zjištění stran ceny za určitou službu, která mohou vést k závěru o přiměřenosti (resp. nepřiměřenosti) ceny za konkrétní úkon, jejíž úhradu následně uloží daňovému subjektu. Tímto podkladem může být například údaj vzešlý z vlastní analytické činnosti (např. srovnání veřejně dostupných informací o cenách za danou službu v daném místě a čase, případně údaje získané přímo od poskytovatelů určité služby).*“
47. Z výše uvedených východisek vyplývá, že správce daně je povinen vážit veškeré skutkové okolnosti v daném místě a čase. Úřední záznam ze dne 11. 3. 2022 (č. j. 1872048/22/2001-80541-110699) je dle soudu dostatečným podkladem pro přezkoumání postupu správce daně. Absence dokumentace bližší písemné komunikace mezi správcem daně a oslovenými společnostmi přezkoumání postupu správce daně a napadeného rozhodnutí nebrání. Z

úředního záznamu je totiž ověřitelné, jakým postupem správce daně postupoval a na základě jakých skutkových okolností jednal. Z úředního záznamu je patrné, že správce daně oslovil několik konkurenčních subjektů. Díky tomu nejen získal možnost porovnat výhodnost jednotlivých nabídek, ale zároveň získal představu o obvyklých cenách za poptávanou službu na relevantním trhu.

48. Správce daně postupoval v souladu se zákonem, pokud při výběru společnosti, které uskladnění vrtulníku svěřil, hodnotil nejen nabízenou cenu za uskladnění, ale také veškeré vícenáklady či povinnosti a rizika spojená s jednotlivými nabídkami. Vybral-li správce daně společnost Blue Sky Service, s.r.o. s ohledem na skutečnost, že se nachází v rámci jednoho letiště spolu s hangárem Policie ČR – Letecké služby, kde se vrtulník nacházel, jednal v souladu se zásadou hospodárnosti. Správce daně tímto postupem minimalizoval náklady na přelet do místa uskladnění a zároveň tímto postupem eliminoval rizika spojená s tímto přeletem. Cena 5 000 Kč měsíčně byla obvyklá zjištěné cenové hladině, z nabídek, jež správce daně získal, patřila mezi nejnižší (nižší cenu nabídla toliko společnost LOM Praha, s.p., která však sídlí v Praze, a jak správně uvedl žalovaný, bylo by tedy nutno realizovat přelet do Prahy).
49. Skutečnost, že společnost Lion Helicopters, s.r.o. nabídla v rámci e-mailové komunikace s panem R. O. dne 5. 9. 2023 nižší cenu (3.000 Kč/měsíc) sama o sobě nevyvrací poznatky správce daně, že mu byla ke dni 11. 3. 2022 nabídnuta ze strany téže společnosti cena výrazně vyšší. Tato skutečnost může mít mnohé legitimní příčiny a nečiní proto obsah úředního záznamu ze dne 11. 3. 2022 nevěrohodným. Ostatně ani v e-mailu, jež je součástí správního spisu, zástupce společnosti Lion Helicopters, s.r.o. pan J. K. neuvedl takové skutečnosti, které by obsah úředního záznamu znevěrohodnily. Nadto soud opakovaně zdůrazňuje, že je nutno brát v úvahu také náklady a rizika spojená s přeletem vrtulníku na jiné letiště, přičemž v případě výběru společnosti Lion Helicopters, s.r.o. by bylo nutno tyto náklady vynaložit.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

50. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
51. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 30. 4. 2025

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu